

200702295/1.

Datum uitspraak: 1 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/53967 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 6 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

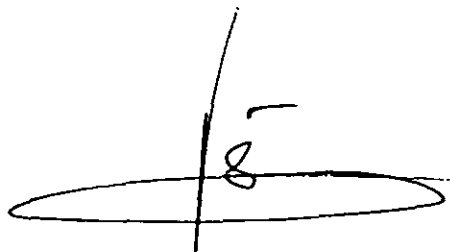
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 juni 2007

154-532.

Verzonden: **01 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 05/53967

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te eiser,
gemachtigde: mr. drs. J.M. Walls, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te 's-Gravenhage, thans de
Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. H. Heinink, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 4 november 2005 afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 30 november 2005 beroep ingesteld.

De zaak is op 18 december 2006 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiser is ter zitting verschenen bij gemachtigde.
Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 33 juncto artikel 34 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

Voor zover hier van belang luidt artikel 32 van de Vw 2000:

"1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen indien:
[...]
c. de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen;
[...]."

procedurenummer: AWB 05/53967

2

Artikel 29 van de Vw 2000 luidt, voor zover hier van belang:

"1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29 kan worden verleend aan de vreemdeling:

[...]

- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;

[...]."

Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. De grond waarop de vergunning voor bepaalde tijd is verleend, is komen te vervallen, omdat op 16 september 2002 het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leoneanse nationaliteit is beëindigd.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat er ten tijde van de vergunningverlening geen andere gronden aanwezig waren voor verlening van een verblijfsvergunning en dat er op dit moment evenmin andere gronden bestaan om aan eiser een verblijfsvergunning asiel te verlenen. Eiser heeft geen documenten overgelegd met betrekking tot zijn identiteit en reisroute en het is niet aannemelijk dat hij niet in staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare gegevens omtrent zijn reisroute te geven. Gelet hierop acht verweerder de oprechtheid van het asielrelaas van eiser op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. In samenhang hiermee wordt het asielrelaas van eiser ook voor het overige ongeloofwaardig geacht, nu zijn relaas tegenstrijdige, summiere en onjuiste verklaringen bevat.

2.3. Eiser kan zich niet verenigen met het besluit en voert het volgende aan. Verweerder is van een onjuist toetsingskader uitgegaan met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Nu ten tijde van binnenkomst in Nederland aan hem niet artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw 2000 is tegengeworpen, maar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend, kan hem nu het ontbreken van documenten niet worden tegengeworpen. Het relaas behoeft volgens eiser nu geen positieve overtuigingskracht te hebben. Voorts persisteert eiser, onder verwijzing naar hetgeen in de zienswijzen van 5 november 2003 en 27 mei 2005 naar voren is gebracht, dat het relaas door verweerder ten onrechte ongeloofwaardig is geacht. Eiser stelt dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst gevaar loopt omdat hij door de bevolking zal worden beschouwd als een ex-strijder vanwege zijn gedwongen rebellenverleden.

2.4. De rechtbank overweegt het volgende.

procedurenummer: AWB 05/53967

3

2.4.1. Niet in geschil is dat de rechtsgrond voor verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is vervallen vanwege de beëindiging van het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Sierra Leone. Tussen partijen is in geschil of verweerder in redelijkheid geen gronden voor toelating als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en c, van de Vw 2000, aanwezig heeft hoeven achten en eiser op grond daarvan een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd heeft mogen weigeren.

2.4.2. De stelling van eiser dat verweerder van een onjuist toetsingskader zou zijn uitgegaan met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas, wordt niet gevolgd. Anders dan eiser stelt, doet de omstandigheid dat hij bij besluit van 26 oktober 2001 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, er niet aan af dat het toerekenbaar ontbreken van (reis)documenten bij de toetsing van de geloofwaardigheid van het asielrelaas kan worden betrokken.

2.4.3. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid aan eiser kunnen toerekenen dat hij geen reisdocumenten heeft overgelegd en evenmin in staat is gebleken om gedetailleerde, coherente en verifieerbare gegevens omtrent zijn reisroute te geven. Van eiser had in ieder geval mogen worden verwacht dat hij informatie kan verschaffen over eenvoudige zaken als bijvoorbeeld de plaats waar hij is aangekomen, de naam van het schip, de vlag waaronder het schip voer, alsmede de lading van het schip. Dat het donker was toen eiser aan boord van het schip ging en dat hij niet meer kan verklaren dan hij weet, kan niet leiden tot een ander oordeel. Bovendien volgt uit het beleid van verweerder, zoals neergelegd in paragraaf C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 dat bij het ontbreken van documenten ter staving van de reisroute, het aan de vreemdeling is om door middel van gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen de reisroute alsnog aannemelijk te maken, en dat geen geloof wordt gehecht aan verklaringen die inhouden dat een asielzoeker geen documenten heeft én niets meer weet over de reis. De rechtbank acht dit beleid niet kennelijk onredelijk.

2.4.4. Nu zich gelet op het voorgaande de omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.4.5. In dit verband heeft verweerder overwogen dat eiser tegenstrijdige, summiere en onjuiste verklaringen heeft afgelegd. Zo heeft verweerder onder meer aan eiser tegengeworpen dat zijn verklaring dat hij nadat hij had gehoord dat het AFRC eind 1998 de macht had overgenomen, weer naar Kunrabai was gegaan in de veronderstelling dat het veilig was, niet strookt met de landeninformatie in het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 3 oktober 2000. Daaruit blijkt immers dat op 25 mei 1997 een coup is gepleegd door AFRC en dat in februari 1998 de macht is overgenomen door de ECOMOG troepen, zodat het AFRC eind 1998 niet aan de macht was. De stelling van eiser dat hij van de rebellen had gehoord dat het AFRC de macht had genomen, heeft verweerder niet hoeven volgen, nu eiser volgens zijn relaas tot aan zijn terugkeer naar Kunrabai in 1998 nog geen contact had gehad met de rebellen. Verweerder heeft de onjuiste verklaring derhalve in

procedurenummer: AWB 05/53967

4

redelijkheid aan eiser kunnen tegenwerpen.

Voorts heeft verweerder aan eiser tegengeworpen dat hij eerst heeft verklaard dat de aanval op zijn dorp, waarbij zijn vader is omgekomen, was gepleegd door de rebellen van het RUF, terwijl hij later heeft verklaard dat zijn vader werd vermoord door de Kamajors. De stelling van eiser dat de Kamajors vroeger tot de rebellen hebben behoord, heeft verweerder niet hoeven volgen, nu uit voornoemd ambtsbericht blijkt dat de Kamajors juist tegen de rebellen streden. De stelling dat eiser de rebellen en de Kamajors als gelijk aan elkaar ziet, omdat ze eveneens gruwelijke misdaden begingen tegen burgers, heeft verweerder evenmin als afdoende verklaring voor de geconstateerde tegenstrijdigheid hoeven aanmerken.

Mede gelet op het in overweging 2.4.4. genoemde toetsingskader bestaat er derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder het relaas van eiser in redelijkheid niet ongelooftwaardig heeft mogen achten. Reeds daarom heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eiser zowel ex tunc als ex nunc toetsend niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op de b- of de c-grond, zodat de aanvraag voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd op goede gronden is afgewezen.

2.4.6. Het beroep is derhalve ongegrond. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 05/53967

5

3. Beslissing

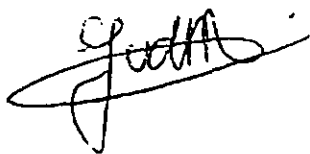
De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.G.J. de Vette, rechter, en door deze en mr. J. van de Meerakker, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 06 MRT 2007

Afschrift verzonden op: 06 MRT 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerhof
Mw mr C.E. Koopmans

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Dordengelden
ABN AMRO 48.61.47.258

RAAD VAN STATE	
1926	INGEKOMEN
B	31 MRT 2007
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax 070 365 1380, 7 pagina's

Inzake:

Proceduren: n.n.b.

IND nr: 0107.26.2018

Dordrecht, 31 maart 2007

Appelschrift ASIEL

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig binnen de wettelijke beroepstermijn stelt ondergetekende, mr drs J.M. Walls, advocaat en procureur, kantoorhoudende te 3311 BV Dordrecht aan de Wijnstraat 209, die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door , verder appellant, van Sierraleonse nationaliteit, thans verblijvende te en domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, om dit appelschrift in te dienen en te ondertekenen en hoger beroep in te stellen, hoger beroep in tegen de uitspraak van 6 maart 2007, verzonden op 6 maart 2007, reg. nr. 05 / 53967, (aangehecht), van de rechtbank 's-Gravenhage, vreemdelingenkamer, zitting houdende te Dordrecht.

De rechtbank heeft het beroep van appellant tegen de afwijzing van zijn aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ongegrond verklaard.

Verweerder ten deze is de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

Appellant wenst tegen voornoemde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren:

Grief 1 (r.o. 2.4.4)

De rechtbank treedt buiten de grenzen van het geschil door te stellen dat de

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheid-verzekering van de behandelend advocaat wordt uitbetaald.

Advocatenkantoor**Van Twist & Walls**

omstandigheid voordoet zoals bedoeld in artikel 31, tweede lid aanhef en onder f.

Toelichting

Nu er geen sprake is van een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd doch voor onbepaalde tijd kan artikel 31, tweede lid aanhef en onder f niet meer worden tegengeworpen. Verweerder deed dit dan ook niet echter de rechtbank stelt dat de omstandigheid voordoet zoals bedoeld in artikel 31, tweede lid aanhef en onder f. Hierbij wordt gewezen op het gegeven dat verweerder appellant bij binnenkomst niet als verwijtbaar ongedocumenteerd beoordeelde.

Grief 2 (r.o. 2.4.4)

De rechtbank gaat er ten onrechte van uit dat het relaas positieve overtuigingskracht behoeft.

Toelichting

Nu zoals uit grief 1 blijkt de rechtbank er ten onrechte vanuit gaat appellant verwijtbaar ongedocumenteerd zou zijn laat de rechtbank ten onrechte toe dat dat verweerder het toetsingskader bezigt dat aan de orde is bij verwijtbare ongedocumenteerdheid.

Grief 3

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat het beroep ongegrond is.

Toelichting

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek:

1. Dit hoger beroep gegrond te verklaren;
2. Voornoemde uitspraak te vernietigen;
3. Het bepaalde in artikel 44 Wet RvS dan wel in artikel 42 Wet RvS toe te passen;
4. Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

J.M. Walls, advocaat, bepaaldelijk gevolmachtigde

Dit appelschrift is bij opvolgende fax verzonden aan IND Rijsbergen